

บทคัดย่อ

พัทธภรณ์ สุขมาลี: การสอนด้วยเทคนิคสัญลักษณ์มือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่เรียนด้วยเทคนิคสัญลักษณ์มือ โดยใช้แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นสื่อ ในระยะก่อนการทดลอง กับระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยเทคนิคสัญลักษณ์มือ โดยใช้แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นสื่อ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการปกติ ในระยะหลังการทดลอง 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำ ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยเทคนิคสัญลักษณ์มือ โดยใช้แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นสื่อ กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีการปกติ ในระยะติดตามผล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสัมปทวน (บางแก้วพุทธาคาร) จำนวน 14 คน กลุ่มควบคุมเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบน “ประจอนุสรณ์” จำนวน 14 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 63 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) แบบฝึกเพื่อสร้างพื้นฐานการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์คือ 82.04 / 85.71 2) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำภาษาไทย ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ในระยะหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสะกดคำภาษาไทย สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ในระยะติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05